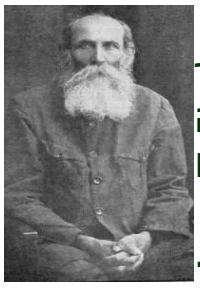
יום ב', כ"ד בשבט תשס"ז (12 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ד בשבט**, לפני 85 שנה, יום פטירתו של **א.ד. גורדון** ...

אהרון דוד גורדון נולד בכפר טרוינו שבדרום פודוליה (רוסיה). הוא נשאר בן יחיד להוריו, אורי ודבורה, לאחר שכל אחיו נפטרו בצעירותם. אביו היה יושב בית ולומד תורה. אמו ניהלה את האחוזה שגרו בה ואת הבית. משפחתם התפרסמה בכל הסביבה כמשפחה פתוחה ומכניסת אורחים. א' ד' גורדון היה ילד חלש בגופו, ולכן עד גיל שבע לא לימדוהו קרוא וכתוב. גם אחרי כן לא שלחוהו לבית ספר, ומורים מיוחדים לימדוהו בכפר. בגיל 14 נסע לווילנה ללמוד בישיבה, אך לאחר שנה חזר לביתו ונשלח ללמוד בעיירה הקרובה חשצ'אבוטה, שם למד שנתיים אצל מלמד פרטי.

בפקודת השלטונות נאלצו הוריו לעזוב את כפרם. הם עברו לגור ביער הקרוב לכפר הולדתו ועסקו בסחר עצים. גם במקומם החדש הזמינו ההורים לבנם מלמד, והוא לימדו תלמוד, תנ"ך ודקדוק עברי. בהיותו בן 17 התעוררה בו תשוקה ללמוד שפות זרות, והוא למד רוסית, גרמנית וצרפתית. גורדון לא התפקר. הוא למד לימודי חול לשמם, כשם שהוסיף ללמוד תורה לשמה. לאחר נישואיו גר עם אשתו באובודיבקה, עיר מגורי הוריה. כעבור שנתיים קיבל משרת פקיד במוהילנה, ועבד שם 23 שנים. עבודת הפקידות לא היתה לרוחו. את זמנו הפנוי הקדיש לפעילות חינוכית בקרב הנוער בעיירה חשצ'אבוטה, שנאלץ להתגורר בה. הוא התאמץ לעשות את השפה העברית לשפת הדיבור בין בני הנעורים והצליח. היה מחונן בחוש פדגוגי מעולה, ואת שני ילדיו - בן ובת - לא שלח לבית הספר. הוא לימדם בעצמו והעניק לשניהם חינוך והשכלה שווים. בשנת תרס"ג-1903 נמכרה מוהילנה לבעלים חדשים, והוא נשאר מחוסר עבודה. לאחר התלבטויות רבות החליט לעלות לארץ-ישראל ולהתחיל פרק חדש בחייו.

בחורף תרס"ד-1904 הגיע לארץ, והוא בן 48. בארץ החליט להיות פועל חקלאי - עובד אדמה. על אף גילו המתקדם ומבנה גופו העדין דבק בעקשנות בהחלטתו זו, ועבד בשדה 18 שנה, עד יומו האחרון. בתקופה של חוסר עבודה מצא עבודה יומית בעידור בפרדסים ובכרמים. הוא עבד בפתח תקווה, בראשון לציון וברחובות. גורדון האמין שהתחייה הלאומית ותחיית האדם צריכות להתחיל מעבודה גופנית, בייחוד מעבודת האדמה, ושעליו להיות בין המתחילים. הוא היה "נאה דורש ונאה מקיים", ורבה היתה השפעתו על הפועלים בארץ ועל בני נוער בחו"ל. דרך חייו ותורתו אומצו על ידי רבים, והוא היה למורם הרוחני. **בסוף שנת תרס"ט-1909** באו אליו אשתו ויעל בתו מרוסיה. יחד עברו לגור בעין גנים, וגורדון עבד בפתח תקווה. בנו, שנשאר ברוסיה, הרבה לכתוב אליהם. התעניין בנעשה בארץ ובמשפחה' והביע את דעתו על ההתרחשויות בתנועת הפועלים. מספר חודשים לאחר עלייתה נפטרה אשתו אחרי מחלה קשה.

בסוף תרע"ב-1912 עזב גורדון את יהודה ועבר לגליל. בשנת תרע"ג-1913 בא לעבוד בדגניה, אולם תקופה זו לא נמשכה זמן רב' כי לא עשה את מקום עבודתו קבע ונהג ללכת למקומות שונים בארץ שבהם עבדו קבוצות פועלים מן העלייה ה-2 וה-3, לשהות במחיצתם ולעבוד איתם זמן-מה, ואחר כך ללכת לקבוצה אחרת. כך נדד מכפר אוריה

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ד בשבט תשס"ז (12 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בדרום לתל עדשים בעמק יזרעאל, ומשם לגליל - למגדל, לסג'רה לכנרת ולדגניה. הוא היה אב רוחני לצעירים - היה מעורר, מסביר ומעודד. כל מילה שלו נבלעה ברחשי תודה; כל משפט שכתב נקרא במלוא תשומת הלב; דבריו ומעשיו הפכו לתורת חיים.

מדי פעם היה חוזר לדגניה, וכאן דאגו לצרכיו המיוחדים. הקצו לו פינה – שולחן, כיסא ומנורה - כדי שיוכל להעלות על הכתב את רעיונותיו ואת מחשבותיו. גורדון היה מעורב בכל מה שנעשה בתנועת הפועלים בארץ, הגיב על כל אירוע והשתתף בכל הוויכוחים. בשנת תרע"ט-1919 בא לדגניה, ועשה אותה לביתו. גם יעל בתו הצטרפה אליו. כשנה לפני מותו אובחן גידול סרטני בגרונו, אך גם במחלתו לא ויתר על עבודתו, היה ער לכל הנעשה בחיי הקבוצה, כתב מכתבים לחבריו והשלים את כתיבת ספריו. ב-כ"ד בשבט תרפ"ב-1922 נפטר, והוא בן 66. השאיר את בתו יעל.
[http://www.degania.org.il/gordon.htm]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל